

Rotlle núm. 01/04
Causa núm. 081-5/02

A U T E

Andorra la Vella, a dotze de febrer de l'any dos mil quatre.

RESULTANT: Que per sentència de data 9 de gener de 2004, aquesta Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia va desestimar el recurs d'apel·lació interposat per A.M.F. i va confirmar l'autè dictat pel Tribunal de Corts en data 20 d'octubre de 2003.

RESULTANT: Que la defensa de A.M.F. ha interposat incident de nul·litat d'actuacions contra la referida sentència en mèrits del que estableix l'article 18 bis de la Llei Transitòria de Procediments Judicials. Explica que el fet que els articles 227, 230 tercer paràgraf i 232 del Codi de Procediment Penal impedeixen acollir-se als expulsats a la llibertat condicional implica una discriminació evident, havent d'acomplir els expulsats la pena íntegra al Principat. Per tant, existeix, segons la defensa, una vulneració del dret a la jurisdicció.

RESULTANT: Que el Ministeri Fiscal s'oposa al recurs incidental, observant que la pròpia essència d'aquests beneficis penitenciaris requereixen el control per part dels òrgans jurisdiccionals del bon comportament del condemnat o del compliment per aquest de les condicions que caracteritzen l'atorgament i manteniment del propi benefici penitenciar; per tant és lògic que el legislador hagi previst el requisit de no ser expulsat, tota vegada que les persones que no resten legalment autoritzades a viure o residir al Principat no es troben sota la jurisdicció dels Tribunals andorrans.

Afegeix que no es dona identitat de situacions entre els condemnats expulsats i els no expulsats i essent que el tracte desigual de situacions desiguals no comporta un crebantament del principi d'igualtat davant la Llei, no es pot considerar l'existència de la vulneració al dret fonamental al·legat.

CONSIDERANT: Que com ho ha precisat la sentència anterior, el principi d'igualtat que s'al·lega com a motiu

principal de la sol·licitud d'un procediment incidental d'inconstitucionalitat no implica necessàriament un tracte igual per a tots els condemnats. És normal que el legislador pugui reservar mesures específiques de reinserció com la llibertat condicional o la semilibertat exclusivament als condemnats autoritzats a viure legalment en el Principat, sobretot quan es tracta d'un petit país on és tan fàcil entrar i sortir.

Cal subratllar que els poders públics, policíacs o judicials, no poden exercitar cap tipus de control concernent un estranger expulsat del Principat. En canvi, el condemnat estranger expulsat pot sol·licitar un trasllat al seu país d'origen per beneficiar-se de la seva legislació nacional similar a l'andorrana, cosa que un condemnat nacional no pot fer.

En resum, com ho ha expressat Aristotel no hi ha desigualtat sinó igualtat de tractar desigualment situacions distintes.

Per tant no existeix cap dubte raonable sobre la constitucionalitat dels preceptes processals anteriorment mencionats.

Vist la legislació vigent,
La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

ACORDA

1.- Desestimar l'incident de nul·litat interposat en nom de A.M.F.

2.- Notificar aquest aute a les parts implicades i comunicar-ho al Tribunal de Corts als efectes oportuns.

Així ho acorden manen i signen els Magistrats de la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia, de tot el que en dono fe.